

DZIENNIK POLSKI

Dodatek do Nr. 212 z Niedzieli d. 16. września 1877.

Wiedeń 16. września. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych przemawiało siedmiu mowców, 4 za projektami reformy podatkowej, 3 przeciw tym projektom. Zapisano się znowu do głosu 3 za projektami a 1 przeciw. Rozprawy nie zamknięto i zapewne wszyscy posłowie do głosu zapisani będą przemawiać. Wczorajsze posiedzenie było rozstrzygające z tego powodu, że Herbst w dłuższej mowie oświadczył się za reformą podatkową podatkową a wskutek tego pozyskane zostały dla reformy prawie wszystkie frakcje wiernokonstytucyjne. Brestel przemawiał także za reformą. Przyszłe posiedzenie we wtorek.

Wiedeń 15. września. *Fremdenblatt* zwracając uwagę na mordercze i dzikie walki moskiewsko-tureckie, nadmieniał: Ani Rosja, ani Turcja nie są zdolne rozwiązać kwestji wschodniej. Rozwiązanie polega na zdobyciu krajów bałkańskich dla cywilizacji europejskiej. Im dłużej wojna trwać będzie, tem więcej występuje w niej azjatycki charakter obu stron wojujących, a to służy za dowód, że ani Rosjanie, ani Osmanowie nie mogą krajom położonym między morzami Adriatykiem i Czarnym zapewniać przyszłości. Kwestja wschodnia rozwiązana być może jedynie przez całą Europę. *Fremdenblatt* widzi w wiernej wyrwalności Austrii przy boku Niemiec jedyny środek ukończenia kryzysu wschodniej z korzyścią dla Austrii. — Zjazd hr. Andrassego z ks. Bismarkiem nastąpi prawdopodobnie we środę w Salzburgu.

WOJNA.

Londyn 14. września. Urzędowa moskiewska depesza, donosząca o zajęciu trzech tureckich redut znachodzi potwierdzenie i uzupełnienie w następującym telegramie „Timesa” datowanym dnia 12. bm. z Radiszewa: Po czterodmowej kanonadzie uderzyły wczoraj połączone wojska rumuńsko-moskiewskie na pozycji pod Plewną od strony południowej. Rumuni stali na prawem skrzydle pod Griwicą. Dalej był czwarty korpus Zatowa z Imereyńskim i Skobelewem, który na lewem skrzydle dowodził oddziałem broni mieszanej z 20.000 ludzi. Turcy posiadali czternaście redut i baterij połączonych przekopami. Cztery reduty panowały nad linią odwrotową ku Sofji. Inne rozciągały się w kształcie podkowy dwie niemieckie mile w długości i pół w głębokości, podczas gdy wielka reduta Grzywica znajduje się na wzgórkach i tworzy ostatni punkt wschodni podkowy. Skobelew, który o godzinie 11tej wyruszył na redutę Sofijską, musiał wytrzymać wycieczkę Turków. Odrzucił ich, następnie sam zaatakował, ale przez dwie go-

dziny nie mógł zyskać terenu, tak straszny był ogień tureckich szanców. O godz. 4tej ponowił atak, ale równie bezowocnie. Jego straty muszą być ogromne. Przez piętnaście minut grzmiał ogień działowy jak tryl na bębnie. O godz. 1ej dwie brygady korpusu Zatowa uderzyły na środkową redutę na południu, oddalony o ćwierć mili od Radiszewa. I ten atak po 90 minutach został ogniem działowym odparty. Atak ponowiony został o godz. 4tej dwunastoma świeżymi bataljonami 16. i 30. dywizji, które z drabinami z największą brawurą uderzyły na przekopy; z trzech stron przyczepili się do reduty i o godz. 4³/₄ wtargnęli rzeczywiście do wnętrza. Ale tureckim karabinom repetierowym nie mogła się oprzeć żywa istota. Pod ogniem na kilka kroków setkami padali atakujący i o 4. m. 52 resztki cofnęły się powoli i w porządku. W tym samym czasie Rumuni w oczach cara trzy razy atakowali najbardziej wysuniętą redutę Grzywicą, każdym razem jednak zostali odparci. Oddział ich z drabinami został na przeciwstoku (contre-escarpé) wybity do nogi. O godz. 5ej po południu szturm na całej linii zostały odparte. Mało co rezerwy pozostało. Ja sam opuściłem pole bitwy o godz. 5 min. 20; przypatrywałem się z ukrycia w środku pozycji.

Drugie sprawozdanie korespondenta *Daily News* zgadza się w głównych punktach z powyższą depeszą. Opowiada on tylko o całym szeregu bezskutecznych szturmów połączonych z olbrzymimi stratami.

Dalej donosi korespondent „Timesa”: Car powrócił wczoraj o godz. 10¹/₄ do Radiszewa. Dzisiaj o świcie przybył jeden z jego adjutantów pułkownik Kizgizów z wiadomością, że wczoraj o godz. 7 wieczorem dwie świeże moskiewskie brygady wzięły szturmem wysuniętą redutę, a gdy Turcy chcieli ją odebrać zabrały jeszcze i najbliższą. Korespondent chwali brawurę Moskali, ale ostro krytykuje złe użycie wojska. Moskale od razu prawie popchnęli w linię bojową rezerwy. Turecka artylerja działała znakomicie. Obie strony mają podostatkiem żywności, nie może więc być ani mowy o ogłodzeniu Osmana paszy. Turcy w wycieczkach stracili nieco ludzi, straty ich jednak nie są wielkie, bo w chwili szturmowania działali w zakrytych pozycjach.

Z nad Lomu nie ma bliższych wiadomości.

Bukareszt, 12 września. O dalszym przebiegu szturmów pod Plewnę nie ma wiadomości. Zdaje się, że się nie udały.

Tagblatt donosi, że w Gornym Studzieniu usiłowano uczynić zamach na cara, który się jednak nie udał. Ma to być sprawa nihilistów.

Telegramy „Dziennika Polskiego”

Belgrad, 15. września. Urzędowo zapewniają, że serbski agent w Stambule nie otrzymał dotąd żadnego rozkazu do zerwania stosunków dyplomatycznych. Agent zostaje w Stambule. Wskutek reklamacji rządu serbskiego, Turcy ustąpili z zajmowanej przez nich miejscowości Bajukli Jaga. Wszystkie wojska z obozu Topczyder odeszły nad granicę.

Berlin, 15. września. W obec doniesień dzienników zagranicznych o mniemanym wpływie rządu niemieckiego na Serbę i Rumunię w sprawie ich udziału w wojnie teraźniejszej, „National ztg.” znajduje się w położeniu zakomunikować, że wszystkie tego rodzaju przypuszczenia są pod każdym względem fałszywe. Rząd niemiecki nie wpływał ani w Rumunji ani w Serbji w duchu postanowień, powziętych przez te państwa, i nie ma najmniejszego udziału ani w krokach obu tych państw ani nawet w rokowaniach, które w tej mierze były może prowadzone.

Wiedeń 16. września. Dzienniki tutejsze otrzymały z dobrego źródła następujące wiadomości: Osman pasza pobit Moskalki pod Dubnikiem, na drodze do Plewny prowadzącej i zdobył 9 dział.

Wszyscy uważają tu za rzecz niemożliwą, aby Moskwa mogła ponowić atak na Plewnę. Na ramię Moskale okopują się na swoich pozycjach i czekają na posiłki bez których nie są zdolni do ofensywy.

W ostatniej bitwie, toczonej d. 12 bm. kiedy Turcy zniszczyli Skobelewa, straty Moskalki wynosiły 8000 ludzi a Rumunów 1500 Moskwa straciła dotąd do 30000 w zabitych i ranionych, tj. trzecią część swojej armji.

Wiedeń 15. września wieczór. Dziś tu telegrafują ze Stambułu: Turcy obsadzili Grzywicę. Z Bukaresztu donoszą: Osman pasza odniósł nad lewem skrzydłem moskiewskiem świetne zwycięstwo, przyczem wziął 1800 Moskali do niewoli (W telegramie jest 1800, ale my tę cyfrę uważamy za omyłkę. Prz. Red.)

Bukareszt 15. września. Jenerał Skobelew, utracił połowę swoich ludzi i 3 działa, gdy Turcy odbierali mu reduty zdobyte dnia poprzedniego. Przyciśnięty przez Turków, napróżno po kilkakroć żądał posiłków, których atoli odmówił mu jenerał Lewicki, wiceszef sztabu jenerałnego. Przystane nareszcie posiłki przyszły za późno.

Reduta Grzywica znajduje się w rękach Moskwy i Rumunów, którzy się w niej oszańcowują. Ostrzeliwanie Plewny trwa dalej. Rumuni stracili w ostatniej walce w ogóle 1500 zabitych i ranionych. („Polit. Corresp.”)

Londyn 15. września. „Sztandard” otrzymał depezę następującą: Osman pasza przywróciwszy na nowo komunikacją z Sofią z główną kwaterą Mehmeta Alego, zerwał linię moskiewską, i sam rozpoczął ofensywę.

Bukareszt, 15. września. Po ostatniej bitwie pod Plewną, dowódca Rumunów wywiesił flagę parlamentalną, poczem wysłał oddział wojska na pobojowisko, aby pozbierać zabitych Rumunów. Turcy strzelali do oficerów korpusu sanitarnego, mimo że ci mieli krzż czerwony i zabito dwóch. (Turcy zapewne dla tego strzelali, że Rumuni wywiesili flagę, ale nie otrzymali zezwolenia na zawieszenie broni)

Stambuł, 15. września. Mehmed Ali telegrafuje: Moskale w sile 22 batalionów piechoty, 3 pułków kawalerji i 65 dział, zostali wczoraj pobici i odparci ku Sinan. Siły tureckie składały się tylko z 12 batalionów, którym podczas bitwy przyszło na pomoc 6 innych batalionów.

(Senan-Kiöj leży o milę od Ablawy na drodze do Bieli, 2¹/₂ mili od tego ostatniego miejsca. Red.)

Stambuł, 15 września. Sulejman Basza donosi: Walka artylerji w wąwozie Szyпка trwa ciągle. Ponownie kilka baterji moskiewskich zmuszono do milczenia. Telegram Mehmeda Alego ze środy (12.) donosi o kilku pomniejszych a dla Turków pomyślnych starciach w okolicy Osman Bazaru.